

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення
непорушності майнових прав

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України "Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 9 із наступними змінами):

1) пункт 1 частини третьої статті 10 доповнити абзацом восьмим такого змісту:

"наявність факту застосування санкцій відповідно до Закону України "Про санкції", які унеможливають проведення державної реєстрації прав";

2) частину першу статті 14 доповнити пунктами 5 і 6 такого змісту:

"5) набрання законної сили судовим рішенням, яким скасовується рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав, на підставі якого відкрито відповідний розділ;

6) визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання Міністерством юстиції України рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав, на підставі якого відкрито відповідний розділ, – у випадку, передбаченому пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону";

3) частину першу статті 24 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

"6¹) встановлення факту застосування санкцій відповідно до Закону України "Про санкції", які унеможливають проведення державної реєстрації прав";

4) у статті 26:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. Відомості про речові права, обтяження речових прав, внесені до Державного реєстру прав, не підлягають скасуванню та/або вилученню, крім випадків, передбачених пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону.

У разі скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав на підставі судового рішення чи визнання його прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання у випадку, передбаченому пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону, на підставі рішення Міністерства юстиції України, а також у разі визнання на підставі судового рішення недійсними чи скасування на підставі судового рішення документів, на підставі яких проведено державну реєстрацію прав, скасування на підставі судового рішення державної реєстрації прав, що мало наслідком державну реєстрацію набуття речових прав, обтяжень речових прав, відповідні права чи обтяження припиняються. У разі якщо в Державному реєстрі прав, у тому числі в його невід'ємній архівній складовій частині, наявні відомості про речові права, обтяження речових прав, припинені у зв'язку з проведенням відповідної державної реєстрації, або якщо відповідним судовим рішенням також визнаються речові права, обтяження речових прав, одночасно з державною реєстрацією припинення речових прав чи обтяжень речових прав проводиться державна реєстрація набуття відповідних прав чи обтяжень. При цьому дата і час державної реєстрації набуття речових прав, обтяжень речових прав, що були припинені у зв'язку з проведенням відповідної державної реєстрації та наявні в Державному реєстрі прав, у тому числі в його невід'ємній архівній складовій частині, залишаються незмінними.

У разі скасування рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав на підставі судового рішення чи визнання його прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання у випадку, передбаченому пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону, на підставі рішення Міністерства юстиції України, а також у разі визнання на підставі судового рішення недійсними чи скасування на підставі судового рішення документів, на підставі яких проведено державну реєстрацію прав, скасування на підставі судового рішення державної реєстрації прав, що мало наслідком державну реєстрацію зміни, припинення речових прав, обтяжень речових прав, відповідні права чи обтяження повертаються у стан, що існував до відповідної державної реєстрації, шляхом державної реєстрації змін чи набуття таких речових прав, обтяжень речових прав, що здійснюється державним реєстратором або, у випадку скасування рішення Міністерства юстиції України, прийнятого відповідно до пункту 1 частини сьомої статті 37 цього Закону, посадовою особою Міністерства юстиції України. При цьому дата і час державної реєстрації набуття речових прав, обтяжень речових прав, що були припинені у зв'язку з проведенням відповідної державної реєстрації та

наявні в Державному реєстрі прав, у тому числі в його невід'ємній архівній складовій частині, залишаються незмінними.

Державна реєстрація прав у випадках, передбачених цією частиною, проводиться у порядку, визначеному цим Законом, крім випадку визнання її вчиненою з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора про державну реєстрацію на підставі рішення Міністерства юстиції України, що виконується посадовою особою Міністерства юстиції України відповідно до статті 37 цього Закону";

абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

"4. У разі скасування рішення державного реєстратора про зупинення державної реєстрації прав, про зупинення розгляду заяви або про відмову в державній реєстрації прав на підставі судового рішення чи визнання його прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання у випадку, передбаченому пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону, державний реєстратор чи посадова особа територіального органу Міністерства юстиції України (у випадку, передбаченому пунктом 1 частини сьомої статті 37 цього Закону) вносить відомості про скасування (анулювання) відповідного рішення до Державного реєстру прав та відновлює розгляд відповідної заяви";

5) у статті 37:

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Рішення, дії або бездіяльність державного реєстратора, суб'єкта державної реєстрації прав можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України, його територіальних органів особою, права якої порушено, протягом двох місяців з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав";

після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Рішення державного реєстратора, прийняте всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", може бути оскаржене суб'єктом, який бере участь у формуванні, реалізації та моніторингу ефективності державної санкційної політики, правоохоронними органами, а також суб'єктом, уповноваженим дорученням Кабінету Міністрів України на здійснення заходів, пов'язаних із тимчасовим управлінням активами, які підлягають стягненню в дохід держави як санкції, протягом двох місяців з дня, коли відповідний суб'єкт дізнався про таке рішення державного реєстратора".

У зв'язку з цим абзаци другий – шостий вважати відповідно абзацами третім – сьомим;

абзац третій викласти в такій редакції:

"Рішення, дії або бездіяльність територіальних органів Міністерства юстиції України можуть бути оскаржені до Міністерства юстиції України протягом одного місяця з дня, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав";

у частині четвертій:

абзаци перший, другий і п'ятий викласти в такій редакції:

"4. Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав подається у письмовій формі та має містити відомості про прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (місцезнаходження), номер телефону та/або адресу електронної пошти, суть (реквізити) оскаржуваного рішення, дій або бездіяльності, обставини, якими обґрунтовується порушення прав скаржника, а також прохання (вимоги) скаржника та дату складення скарги. Скарга на рішення державного реєстратора, прийняте всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", має містити обставини, якими суб'єкт подання скарги обґрунтовує недотримання чи порушення державним реєстратором відповідних санкцій. Якщо з дня прийняття оскаржуваного рішення, здійснення дії або бездіяльності сплило більше двох місяців, а у випадку, передбаченому абзацом третім частини третьої цієї статті, – більше одного місяця, скарга має містити також відомості про дату, коли скаржник дізнався про порушення своїх прав. Якщо з дня прийняття рішення державного реєстратора, прийнятого з порушенням Закону України "Про санкції", сплило більше двох місяців, скарга має містити також відомості про дату, коли скаржник дізнався про таке рішення у сфері державної реєстрації прав.

Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав має бути підписана скаржником або його представником. Така скарга може бути подана в електронній формі за умови підписання її скаржником або його представником з використанням кваліфікованого електронного підпису або застосуванням засобів електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги". До скарги, підписаної представником, додаються докази на підтвердження його повноважень";

"Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав, що подана особою, яка не має на це повноважень, або що не містить відомостей про прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (місцезнаходження), суть (реквізити) оскаржуваного рішення, дій або бездіяльності, обставини, якими обґрунтовується порушення прав скаржника, дати, коли скаржник дізнався про порушення своїх прав (якщо зазначення такої дати є обов'язковим), підпис скаржника або його представника, повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення

Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження";

після абзацу п'ятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"Скарга на рішення державного реєстратора, прийняте всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", яка не містить обставин, якими суб'єкт подання скарги обґрунтовує недотримання чи порушення державним реєстратором відповідних санкцій, повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження.

Скарга, подана в електронній формі без використання кваліфікованого електронного підпису або без застосування засобів електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження".

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами восьмим і дев'ятим;

частину п'яту після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Закінчення строку розгляду скарги на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав не є підставою для повернення скарги, відмови в її задоволенні чи залишення її без розгляду".

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим;

частину шосту доповнити пунктами 7 і 8 такого змісту:

"7) набрало законної сили судове рішення, яким оскаржуване рішення скасовано або оскаржувані дії, бездіяльність у сфері державної реєстрації прав визнані вчиненими з порушенням цього Закону та анульовані;

8) скаргу подано на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав, що прийняті, вчинені до 1 січня 2016 року";

у частині сьомій:

пункт 1 викласти в такій редакції:

"1) визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора (про державну реєстрацію прав, про зупинення державної реєстрації прав, про зупинення розгляду заяви або про відмову в державній реєстрації прав), анулювання рішення територіального органу Міністерства юстиції України.

Підставою для визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав є:

а) Міністерством юстиції України встановлено, що державний реєстратор прийняв рішення про державну реєстрацію прав з порушенням загальних засад державної реєстрації прав, визначених пунктами 1, 2¹, 4 частини першої статті 3 цього Закону. У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну засаду державної реєстрації прав (з посиланням на відповідне положення цього Закону), з порушенням якої державним реєстратором прийнято рішення про державну реєстрацію прав;

б) Міністерством юстиції України встановлено, що державний реєстратор прийняв рішення про державну реєстрацію прав за наявності підстав для зупинення розгляду заяви про державну реєстрацію прав, відмови в державній реєстрації прав або зупинення державної реєстрації прав. У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну підставу (з посиланням на відповідне положення цього Закону), всупереч якій державним реєстратором прийнято рішення про державну реєстрацію прав;

в) Міністерством юстиції України встановлено, що державний реєстратор прийняв рішення про державну реєстрацію прав всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції". У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну санкцію (з посиланням на відповідне положення Закону України "Про санкції"), всупереч якій державним реєстратором прийнято рішення про державну реєстрацію прав.

Рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав визнається прийнятим з порушенням цього Закону та анулюється виключно у разі неможливості відновлення порушеного права скажника шляхом прийняття Міністерством юстиції України рішень, передбачених пунктами 2 і 3 цієї частини.

Не можуть бути підставою для визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора допущені ним формальні (несуттєві) помилки, які не впливають на об'єктивність, достовірність та повноту відомостей про зареєстровані права на нерухоме майно та їх обтяження.

Одночасно із визнанням прийнятим з порушенням цього Закону та анулюванням рішення державного реєстратора, анулюванням рішення територіального органу Міністерства юстиції України, а також у разі відсутності підстав для їх анулювання Міністерство юстиції України може прийняти одне із рішень, передбачених пунктами 4–6 цієї частини".

У зв'язку з цим абзаци третій – десятий вважати відповідно абзацами десятим – сімнадцятим;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

"Рішення про визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав, про анулювання доступу державного реєстратора до Державного реєстру прав, про притягнення до дисциплінарної відповідальності посадової особи територіального органу Міністерства юстиції України за результатами розгляду відповідної скарги приймаються виключно Міністерством юстиції України";

доповнити абзацами вісімнадцятим – двадцятим такого змісту:

"У разі визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора про державну реєстрацію прав Міністерство юстиції України забезпечує відновлення попереднього становища, яке існувало до прийняття такого рішення, шляхом внесення відомостей до Державного реєстру прав у порядку, встановленому частиною третьою статті 26 цього Закону (внесення відомостей про скасування, набуття, зміну або припинення речових прав на нерухоме майно).

У разі визнання прийнятим з порушенням цього Закону та анулювання рішення державного реєстратора про зупинення державної реєстрації прав, про зупинення розгляду заяви або про відмову в державній реєстрації прав територіальні органи Міністерства юстиції України забезпечують відновлення попереднього становища, яке існувало до прийняття такого рішення, шляхом внесення відомостей до Державного реєстру прав у порядку, встановленому абзацом першим частини четвертої статті 26 цього Закону.

Особа, чиї права та законні інтереси були порушені внаслідок прийняття державним реєстратором скасованого (анульованого) рішення, має право на відшкодування майнової та моральної шкоди відповідно до статті 38 цього Закону".

2. У Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

1) частину другу статті 6 доповнити пунктом 3⁴ такого змісту:

"3⁴) перевіряє наявність факту застосування санкцій відповідно до Закону України "Про санкції", які унеможливають проведення державної реєстрації";

2) частину першу статті 28 доповнити пунктом 3³ такого змісту:

"3³) встановлення факту застосування санкцій відповідно до Закону України "Про санкції", які унеможливають проведення державної реєстрації";

3) у статті 34:

частину третю після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Реєстраційна дія, проведена всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", може бути оскаржена суб'єктом, який бере участь у формуванні, реалізації та моніторингу ефективності державної санкційної політики, правоохоронними органами, а також суб'єктом, уповноваженим дорученням Кабінету Міністрів України на здійснення заходів, пов'язаних із тимчасовим управлінням активами, які підлягають стягненню в дохід держави як санкції, протягом двох місяців з дня, коли відповідний суб'єкт дізнався про таку реєстраційну дію".

У зв'язку з цим абзаци другий – шостий вважати відповідно абзацами третім – сьомим;

у частині четвертій:

абзаци перший, другий і п'ятий викласти в такій редакції:

"4. Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації подається у письмовій формі та має містити відомості про прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (місцезнаходження), номер телефону та/або адресу електронної пошти, суть (реквізити) оскаржуваного рішення, дій або бездіяльності, обставини, якими обґрунтовується порушення прав скаржника, а також прохання (вимоги) скаржника та дату складення скарги. Скарга на рішення, дії державного реєстратора, прийняте, вчинені всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", має містити обставини, якими суб'єкт подання скарги обґрунтовує недотримання чи порушення державним реєстратором відповідних санкцій. Якщо з дня прийняття оскаржуваного рішення, здійснення дії або бездіяльності сплило більше двох місяців, а у випадку, передбаченому абзацом третім частини третьої цієї статті, – більше одного місяця, скарга має містити також відомості про дату, коли скаржник дізнався про порушення своїх прав. Якщо з дня прийняття рішення державного реєстратора, прийнятого з порушенням Закону України "Про санкції", сплило більше двох місяців, скарга має містити також відомості про дату, коли скаржник дізнався про таку реєстраційну дію.

Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації має бути підписана скаржником або його представником. Така скарга може бути подана в електронній формі за умови підписання її скаржником або його представником з використанням кваліфікованого електронного підпису або застосуванням засобів електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги". До скарги, підписаної представником, додаються докази на підтвердження його повноважень";

"Скарга на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації, що подана особою, яка не має на це повноважень, або не містить відомостей про прізвище, ім'я, по батькові (найменування) скаржника, його місце проживання (місцезнаходження), суть (реквізити) оскаржуваного рішення, дій або бездіяльності, обставини, якими обґрунтовується порушення прав скаржника, дати, коли скаржник дізнався про порушення своїх прав (якщо зазначення такої дати є обов'язковим), підпис скаржника або його представника, повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження";

після абзацу п'ятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

"Скарга на рішення державного реєстратора, прийняте всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції", яка не містить обставин, якими суб'єкт подання скарги обґрунтовує недотримання чи порушення державним реєстратором відповідних санкцій, повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження.

Скарга, подана в електронній формі без використання кваліфікованого електронного підпису або без застосування засобів електронної ідентифікації з високим рівнем довіри відповідно до вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги", повертається скаржнику на підставі мотивованого рішення Міністерства юстиції України, його територіального органу не пізніш як через 15 днів з дня її надходження".

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами восьмим і дев'ятим;

частину п'яту після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Закінчення строку розгляду скарги на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації прав не є підставою для повернення скарги, відмови в її задоволенні чи залишення її без розгляду".

У зв'язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим;

частину шосту доповнити пунктами 7 і 8 такого змісту:

"7) набрало законної сили судове рішення, яким оскаржуване рішення скасовано або оскаржувані дії, бездіяльність у сфері державної реєстрації прав визнані вчиненими з порушенням цього Закону та анульовані;

8) скаргу подано на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації, що прийняті, вчинені до 1 січня 2016 року";

у частині сьомій:

абзац перший і пункт 1 викласти в такій редакції:

"7. У разі задоволення скарги на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації або підтвердження факту використання ідентифікаторів доступу державного реєстратора до Єдиного державного реєстру іншими особами Міністерство юстиції України, його територіальні органи приймають рішення про:

1) визнання вчиненою з порушенням цього Закону та анулювання реєстраційної дії, анулювання рішення територіального органу Міністерства юстиції України.

Підставою для визнання прийнятою з порушенням цього Закону та анулювання реєстраційної дії є:

а) Міністерством юстиції України встановлено, що державний реєстратор провів реєстраційну дію з порушенням загальних засад державної реєстрації, визначених пунктами 3, 4, 7, 8 частини першої статті 4 цього Закону. У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну засаду державної реєстрації (з посиланням на відповідне положення цього Закону), з порушенням якої державним реєстратором проведено реєстраційну дію;

б) Міністерством юстиції України встановлено, що реєстраційні дії проведено за наявності підстав для відмови в державній реєстрації. У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну підставу (з посиланням на відповідне положення цього Закону), всупереч якій проведено реєстраційну дію;

в) Міністерством юстиції України встановлено, що реєстраційні дії проведено всупереч санкціям, застосованим відповідно до Закону України "Про санкції". У такому разі Міністерство юстиції України у своєму рішенні зазначає конкретну санкцію (з посиланням на відповідне положення Закону України "Про санкції"), всупереч якій проведено реєстраційну дію.

Реєстраційна дія визнається вчиненою з порушенням цього Закону та анулюється виключно у разі неможливості відновлення порушеного права скажника шляхом прийняття Міністерством юстиції України рішень, передбачених пунктами 2 і 3 цієї частини.

Не можуть бути підставою для визнання вчиненою з порушенням цього Закону та анулювання реєстраційної дії допущені під час її проведення формальні (несуттєві) помилки, які не впливають на об'єктивність, достовірність та повноту відомостей у Єдиному державному реєстрі.

Одночасно із визнанням вчиненою з порушенням цього Закону та анулюванням реєстраційної дії, анулюванням рішення територіального органу Міністерства юстиції України, а також у разі відсутності підстав для їх

анулювання Міністерство юстиції України може прийняти одне із рішень, передбачених пунктами 4–6 цієї частини".

У зв'язку з цим абзаци третій – десятий вважати відповідно абзацами десятим – сімнадцятим;

абзац шістнадцятий викласти в такій редакції:

"Рішення про визнання вчиненою з порушенням цього Закону та анулювання реєстраційної дії, про анулювання доступу державного реєстратора до Єдиного державного реєстру, про притягнення до дисциплінарної відповідальності посадової особи територіального органу Міністерства юстиції України за результатами розгляду відповідної скарги приймаються виключно Міністерством юстиції України";

доповнити абзацами вісімнадцятим і дев'ятнадцятим такого змісту:

"У разі визнання вчиненою з порушенням цього Закону та анулювання реєстраційної дії Міністерство юстиції України забезпечує відновлення попереднього становища, яке існувало до проведення такої реєстраційної дії, шляхом внесення відомостей до Єдиного державного реєстру в порядку, встановленому цим Законом.

Особа, чиї права та законні інтереси були порушені внаслідок проведення визнаної вчиненою з порушенням цього Закону та анульованої реєстраційної дії, має право на відшкодування майнової та моральної шкоди відповідно до статті 35 цього Закону".

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Скарги на рішення, дії або бездіяльність у сфері державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, щодо яких на момент набрання чинності цим Законом не прийнято відповідного рішення Міністерством юстиції України, його територіальним органом, розглядаються та виконуються за правилами, що діють після набрання чинності цим Законом.

Рішення Міністерства юстиції України про скасування рішення державного реєстратора, реєстраційної дії, які на момент набрання чинності цим Законом не виконані, виконуються за правилами виконання рішень Міністерства юстиції України про визнання прийнятим (вчиненою) з порушенням закону та анулювання рішення державного реєстратора (реєстраційної дії), що діють після набрання чинності цим Законом.

Рішення Міністерства юстиції України про скасування рішення державного реєстратора, реєстраційної дії, які на момент набрання чинності цим Законом не виконані у зв'язку з наявністю обтяження, встановленого

судовим рішенням, або судового рішення про заборону вчинення реєстраційних дій, виконуються після державної реєстрації припинення (скасування) відповідного обтяження (заборони).

Повноваження Міністерства юстиції України щодо визнання прийнятим (вчиненої) з порушенням закону та анулювання рішення державного реєстратора (реєстраційної дії) поширюються також на рішення державного реєстратора (реєстраційні дії), прийняті (вчинені) до набрання чинності цим Законом.

Президент України

м. Київ
3 травня 2023 року
№ 3103-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ